

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. De renuntiationibus quibusdam beneficiorum in specie, an sint
Simoniacæ, nec ne?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

cessus, prohibens *sess. 25. c. 7. de reformat.*

SECTIO VI.

*De modo, quo fieri debet,
vel potest renuntiatio bene-
ficiorum.*

§. I.

*Quæ requirantur ad legitimam
renuntiationem beneficii faciendam?*

1. **R**equiritur, ut renuntiatio talis sit spontanea, & libera, non vi aut gravi metu extorta, aut dolo obtenta, quæ vel ipso jure irrita est (in casu scil. absolutæ violentiæ illatæ) vel per sententiam Judicis rescindenda est (in casu scil. quo gravi metu, aut dolo extorta est) prout sumitur ex *c. super hoc s. b. t. & ex c. accepta 3 de rescri. spoliat.*
2. Debet esse pura, nullâ scil. interveniente Simoniâ *c. cum pridem 4. & c. ult. de pact. c. ex parte 12. junctâ Gloss. V. omnino de offi. Jud. deleg.* ita ut ipso jure irrita sit, si Simonia intervenit, ut constat ex *extravag. 2. §. per electiones. de Simonia. inter communes*, etiam si juramento firmata sit.
3. Si beneficium patronatum resignetur, aut quod ad alterius collationem pertineat, requiritur hujus consensus, non quidem, quod ordinarium, qui putat ob utilitatem, aut necessitatem Ecclesiæ, renuntiationem hanc admittendam, urgere possit, ut non admittat, sed ut ab illis approbetur, quos talis renuntiatio tangit: & hinc putant aliqui sufficere, etiam si post admissam resignationem hæc illis significetur, ut notint alium sibi presentandum,

vel alii beneficium tale conferendum.
4. Ut fiat specificè, & expressis verbis, si sit expressa renuntiatio (cùm in dubio nemo præsumendus sit beneficia resignare, magnis expensis & laboribus fortassis quæ sita, & unde sustentari debet) & quidem juxta stylum, tam in quàm extra Romanam curiam fieri debet in scriptis (quamvis necessariò, & de jure communi hoc non requiratur) ad meliorem scil. renuntiationis probationem, supplicando illi, cujus est admittere resignationem, ut hanc admittere velit, ob causas in tali libello supplicii expressas.
5. Denique requiritur, ut præstetur consensus à resignante, vel personaliter per ipsum resignantem, vel per Procuratores eorum in Cancellaria vel Camera Apostolica, si renuntiatio eoràm Papa fiat, ut certior notitia habeatur de voluntate resignantis.

§. II.

*De renuntiationibus quibusdam
beneficiorum in specie, an sint Simo-
niacæ, nec ne?*

Certum est, quod Simoniam contra jus naturale, & divinum committat, qui beneficium suum resignat pro pecuniâ, aut aliâ temporali re, ex pacto vicissim accepta, prout sumitur ex *c. cum pridem 4. de pact.* cùm sit clara venditio rei spiritualis pro temporali: quod si verò res spiritualis pro resignatione beneficii ex pacto accipiatur, non quidem juris divini Simonia committitur, sed juris positivi Ecclesiastici, hujusmodi pactiones omnes, tanquam Simoniacas, prohibentis *c. ult. de pact.*: neque tamen Simoniaca resignatio est, in favorem al-

terius

terius coram Papâ resignare (cùm in tali casu nec det temporale pro spirituali, nec pactio aliqua illicita interveniat) neq; Simoniaca resignatio est, resignare beneficium, cum reservatione pensionis certâ; si coram eo fiat, qui potest beneficio imponere pensionem, cùm nec in isto casu, pactio interveniat, cogens illum, qui admittit renuntiationem, ut pensionem imponat, sed supplicet tantùm resignans pro pensione sibi reservandâ, quàm alter in gratiam resignantis liberè imponere potest, vel resignationem non admittere; vel si pactio aliqua interveniat inter eum, qui resignat, & inter eum, cui resignatur, illa tantùm sit sub conditione Papæ approbantis. Quod si tamen resignans in favorem tertii absolute cum eo paciscatur, ut expensas & sumptus in acquirendo beneficio, aut huius possessione &c. factos, sibi restituat, ex probabiliori sententia Simoniaca resignatio est, cùm omne pactum in rebus spiritualibus de onere temporali à jure Canonico reprobetur: quo modo etiam illicita & Simoniaca est illa transactio, quâ partes litigantes propria auctoritate inter se conveniunt, ut una pars lite, & jure beneficii cedat, altera verò temporale quid det, expensas v. g. factas restituat *c. cum pridem 4. de par.*

§. III.

An, & quo pacto contra repentem beneficium, spontanea renuntiationis exceptio opponi possit?

Repentem beneficium, sive jus proprietatis in beneficio, obstat spontaneæ renuntiationis exceptio, & admitti debet, etiamsi nulla causa factæ

renuntiationis fuerit expressa, modò probati possit à reo exceptio: & hinc quamvis actor suæ petitionis causam exprimere debeat, & proponere in iudicio *c. 2. de libel. oblat.* reus tamen causam suæ exceptionis exprimere ordinariè non tenetur, cùm sint favorabiles partes rei, quàm actoris, & hic ad obligandum alterum agat, ille ad se liberandum. Si tamen beneficiatus actor ad recuperandam possessionem, quâ spoliatus fuit, agat, & probare velit spoliationem, non potest illi factæ renuntiationis exceptio objici, nisi prius restitutus sit, cùm spoliatus ante omnia sit restituendus.

§. IV.

De renuntiatione beneficiorum, qua fit per Procuratorem.

Potest quidem renuntiare aliquis beneficio suo, non tantùm per se ipsum, sed etiam per Procuratorem (quod enim quis potest per se ipsum, id ipsum potest etiam per alium, nisi jure prohibeatur) & quidem non tantùm per Procuratorem Clericum, sed etiam per Laicum (cùm etiam Laici possint tractare res spirituales, si nudum ministerium, sive mera executio illis committatur) sive unus, sive plures Procuratores ad resignandum constituti sint, & vel quilibet in solidum (quo in casu datur locus præventioni in resignando) sive, ut omnes jure renuntient &c. Plura tamen adhuc alia requiruntur, ut legitima sit constitutio Procuratoris ad resignandum deputati: & 1. quidem non sufficit mandatum generale, quamvis cum libera & amplissima potestate datum sit, sed debet intervenire ad multas fraudes